

A független

2016 november 07. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A törhetetlen szemüveg? Ungváry Krisztián szükségét érezte, hogy nyilatkozzon október 23-i szereplése kapcsán.

> *„Leköpöm a múltat*
> *A lélek-pókot, a cudart,*
> *Leköpöm a lelkemet is,*
> *Mert visszanyihog a múltba.”*
>
> *Karinthy Frigyes: Így írtok ti*

Nem tudom pontosan, minek is nevezzem azt az interjút. Egyrészt felfogható menteget?zésnek, másrészt viszont szemmel láthatólag büszke arra, ami történt. Annak, hogy Ungváry Krisztián mir?l mit gondol, tulajdonképpen nincs sok jelent?sége, számomra legalábbis. Sokkal fontosabb az a szerep, amit az interjú során is magára ölt. Ez a szerep pedig a független értelmiségi szerepe.

A hosszú interjú során a derék, ám elégedetlen történész rengeteg mindenr?l beszél, egyetlen izgalmas kérdésre azonban nem válaszol. Ez pedig az, hogy mi a fenéért ment oda 23-án a fütyül?jével? Miért gondolta, hogy olyan szellemóriásokkal együtt kell fellépnie, mint Juhász Peti? Illetve többféle válasz is elhangzik erre nézvést, ám egyik sem bír valami nagy magyarázóer?vel. A következ?ket tudjuk meg:

1. **El?re tudta, hogy Orbán mit fog mondani.** Ez ugyebár nem igazán magyarázat, rengeteg ember van, akir?l én is tudom, hogy mit fog mondani, mégsem sípolok a fülébe. Az egyet nem értés és a fütyülés ugyanis nem tartoznak össze logikailag.
2. **A kormány el?léptette a rend?rségt?l nyugalomba vonuló Tasnádi Lászlót, aki III/II tiszt volt a rendszerváltozás el?tt.** Ez kétségtelenül csúf és ostoba lépés volt. Tasnádi bizonyára kit?n? szakért?je a nem tudom minek, de akkora szakért? nemigen lehet, hogy megérje a kinevezésével járó arcvesztés. Ett?l azonban még nem feltétlenül kéne kimenni sípolni. Volt már Magyarországnak olyan miniszterelnöke is, aki fenti vidám III/II-es szekcióban küzdött a KGB ellen, mégse hallottuk Ungváryt síppal, dobbal, nádi heged?vel tiltakozni.
3. **Egy nagyra becsült tanára felszólalt egy ellenzéki pártrendezvényen, továbbá egy kollégájának felesége mondta, hogy ? is kimegy.** Ez is igencsak gyenge magyarázat. Nekem egy kollégám felesége azt mondta egyszer, hogy a jöv? héten jósn?höz megy. Én mégsem éreztem, hogy követnem kell.
4. **És végül a f? érv: *„De én történészként mentem oda, a hazug emlékezetpolitika ellenében.*** ” A kés?bbiekben kiderül, hogy ezalatt azt érti, hogy az 56-os plakátkampány nem sikerült hitelesre, mindenféle hibák kerültek bele: „*De nekik nem gond, mert a lényeg az volt csupán, hogy ne az állítólagos Nagy Imre-narratíva legyen a köztudatban.*” Az „állítólagos” Nagy Imre-narratíva alatt talán a szocik ama szánalmas er?lködését érti, amellyel ’56-ot a kommunista Nagy Imre érdemének akarják beállítani. Hogy ez a narratíva mennyire állítólagos, annak kapcsán tán még emlékezünk, mikor a Pojáca hasra vetette magát és kulisszahasogató, sírós hangon megkérdezte: „*Imre te mit tennél?*” Imre válaszát nem ismerjük. A rendszerváltozás után sok csúf eseménynek lehettünk szem- és fültanúi, de ez mindenképpen az egyik mélypont volt. Ungváry viszont a „*történész-szakmán belül*” nem tud arról, hogy ilyen törekvések lennének.

Úgy van az, hogy a történész szakmán belül, a 20. század eseményeivel kapcsolatban, mindenre és mindennek az ellenkez?jére is van teória, Krausz Tamástól David Irving-ig. A „*nép*” – akinek végs? soron az egész színjáték szól, akár a kormánytól, akár az ellenzékt?l jön – egyáltalán nem tanúsít érdekl?dést „*a szakma*” véleménye iránt.

És lássuk be, minden oka meg van erre.

A nép ugyanis élénken emlékszik arra, hogy „*a szakma*” 40 évig permanensen az arcába hazudott, osztályharcról, alapról és felépítményr?l, világforradalomról, imperializmusról, egyebekr?l, majd – ugyanett?l a „*szakmától”*, mi több, ugyanazoktól az emberekt?l – egyszer csak azt hallotta, hogy az nem volt igaz. A nem kívánt törlend?. Bocsánatot viszont nem sikerült kérni mindezekért.

Lássuk be, ez bizony nem fokozta a „*szakma*” hitelességét. „*Semmi, még a pénz se fogy oly villámgyorsan, mint a tisztelet és tekintély, ha egyszer az ember költeni kezd bel?le*.” – ahogyan a kit?n? Mikszáth Kámán találóan

megjegyezte.

Mifelénk, a kérdés úgy tehet? fel: ki tudja mit hoz a múlt?

Amúgy is mindenki ismeri Napóleon mélyen igaz megállapítását: „*A történelmet a gy?ztesek írják*”. Ahhoz, hogy az istenadta nép újra higgyen a szakmának, el?ször tán vissza kéne szerezni a negyven évig elszórt, elvesztegetett tekintélyt.

A Nagy Imre-narratíva mondja „…*egy álvád a kormányzat részér?l és arra szolgál, hogy terrorizálja a történettudományt.*” Ami ugye azért is vicces kijelentés, hiszen maga a nemes történettudomány – Ungváry személyében – melyet éppen terrorizálnak, ott fütyül a téren. Mit tenne, ha nem terrorizálnák? Bombát robbantana?

Az interjú ezen részében aztán – egy félmondat erejéig – felvillan a valódi motiváció egy lehet?sége is. „*Ha már minket, a megszüntetett ’56-os Intézet tagjait…*” Hát igen. **Nyilván a megszüntetés egyben a fizetés megsz?nését is jelenti.** Ezért már kétségtelenül érdemes sípolni. Független értelmiségi körökben a nagy eszmék mögül, hogy, hogy nem, mindig el?t?nik valahogyan az egzisztenciális érintettség.

Mert ugye az értelmiség nem a pénzt?l független.

Az interjú hátralév? részében aztán végképpen kitör a független értelmiségi h?sünkb?l. A kormány után sorra-rendre elküld mindenkit melegebb éghajlatra. A független értelmiségi ugyanis, amennyire bonyolultnak látszik annyira egyszer?. **A lényeg: semmivel sem szabad egyetérteni, mert akkor már nem független, hanem elkötelezett.** Ha rámutatok, hogy mindenki hülye, abból logikailag az következik, hogy én viszont okos vagyok. Fontos, hogy ne nagyon állítsak semmit, mert akkor majd jön egy másik független és jól lehülyéz. Hogy ne állítson semmit, az persze nem esik a független értelmiségi nehezére, mert többnyire lövése sincs arról, hogy mit kéne csinálni.

Zárójel. Az olyannyira óhajtott gesztus – a „*szakma*” megkérdezése – a humán értelmiség esetében többnyire már az els? percben elbukik azon a kérdésen, hogy ki képviselje a szakmát. A tudós urak ugyanis meglehet?sen utálják egymást, hiúságból, egzisztenciális okokból, vagy akár szerelemféltésb?l, továbbá visszavonhatatlanul klikkekre szakadt állapotban leledzenek, ezért aztán önmagukon és a klikkjükhöz tartozókon kívül, bárki mást nem tudnak a szakma képvisel?jének elfogadni. Így hát a „*szakmai*” bizottságnak már a felállítása is ordítozásba és átkozódásba szokott fulladni. Zárójel bezárva.

Ha véletlenül mégis megkérdezik ?ket valamir?l – amit egyébként állandóan követelnek – akkor bizottságot alakítanak és **évekig vitatkoznak azon, hogy ki dugta meg a tanszéki titkárn?t, ki kapott több fizetésemelést és egyéb fontos dolgokról.** Végül pedig egy ezeroldalas tanulmányban leírják, hogy mit nem kéne csinálni. Ami nem teljesen kielégít?, lévén a kérdés nem ez, hanem az volt, hogy mit kéne.

Az interjú slusszpoénjaként azt mondja Ungváry, hogy Orbánbasit csak akkor lehet leváltani, ha ? és egy jobbikos majd jót tudnak együtt fütyülni a fütyül?jükkel. Ez engem valahogyan kísértetiesen a Macbethben elhangzó jóslatra emlékeztet: „*Macbeth legy?zve nem lesz, míg csak a/ Birnámi erd? nem mozdul maga,/ S nem mászsza meg a dunsinán-hegyet.*” Ebben pedig az a kísérteties, hogy annak idején Macbeth sem gondolta, hogy ez lehetséges.

http://aristo.pestisracok.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló